

Snímek: Irena Hošková

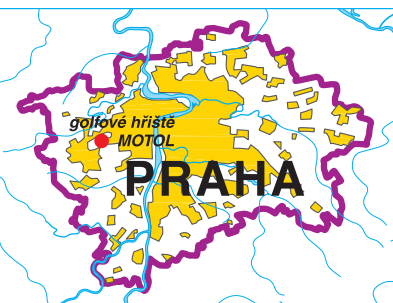
Ladislav Vostárek

Snímek: Martin Uhlík

Pavel Nič

Každé golfové hřiště je více či méně podařený nenapodobitelný originál. Jeho tvůrci ho nebudují proto, aby usnadnili hráčům hru. Právě naopak. Snaží se v daném prostoru udělat vše pro to, aby ji hráčům co nejvíc zkomplikovali. V naší nové příloze se vám, všem s golfem začínajícím či zatím jenom o něm uvažujícím, postupně pokusíme přiblížit hřiště domácí i zahraniční očima profesionálů i lidí úspěšných mimo golfové hřiště. Dnes začínáme prvními čtyřmi jamkami na jediném pražském regulérním devítijamkovém hřišti v Motole, kam se dostanete i městskou veřejnou dopravou. Naším průvodcem je známý advokát, labužník a znalec vína JUDr. Ladislav Vostárek, HC 17,5, v letech 1994–2000 předseda výkonného výboru GC Praha, a profesionál Pavel Nič, trenér naší golfové reprezentace (HC před profesionalizací 5).

Mapa: Kartografie Praha

Golf:

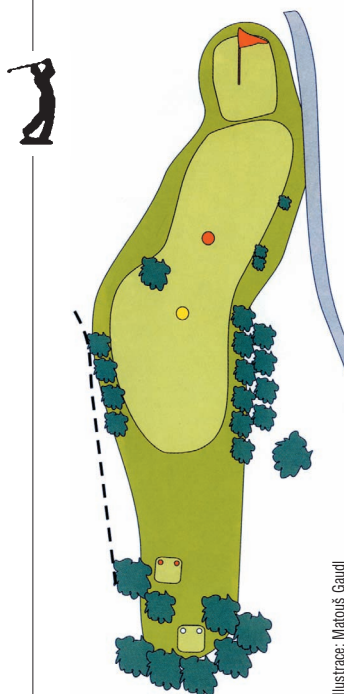
Motol viděný dvěma (1)

Jamka č. 1. Par 4 375 m

L. Vostárek: Z odpaliště první motolské jamky je krásný výhled na protější svah včetně nemocničního areálu. Je nejvyšším bodem hřiště a zároveň je z něj vidět i část prvního greenu. Jamka se zdá na první pohled krátká a jednoduchá. Hodně záleží, jak si průměrný hráč, jako jsem já, věří. Zdáli se rozhodne odpálit drajvrem nebo zahraje na jistotu některým z fervejových dřev. Podotýkám, že volba není jednoduchá, už jsem zažil slajz až za cestu na devátou fervej. Po dobrém drajvu mezi břízu vlevo a stromy napravo bývá druhá rána poměrně jednoduchá, chce to pouze trefit devítku železo na svah před grýn a věřit, že míček doběhne do protisvahu k jamce.

P. Nič: Jednička je dost nebezpečná jamka, protože vlevo je out. Pro dlouhé

hráče by to neměl být problém, ale extrémně dlouhá rána skončí ve svahu a těžko se potom přihrává. To znamená – ideální rána

Ilustrace: Matouš Gaudi

je do údolíčka, které je dvě stě sedmdesát dvě stě osmdesát metrů od odpaliště. Slabším hráčům doporučuji hrát ránu sto padesát metrů ke kolíku. Potom budou mít před sebou green ve stejné výšce, kde sami stojí. Jamka je záludná i tím, že green je vyvýšený a všechny balony, které jsou nepřesné, utíkají dolů na fairway čtyřky. Radil bych hrát po pravé straně fairwaye. Hrozí sice nebezpečí, že se dostanete do stromů, ale máte proti sobě delší green. Když hrajete moc vlevo, tak hrajete vlastně na green, který je postavený šikmo proti vám. Nejsou na něm sice žádné brejky, ale je do kopce. Směřujte ránu pod jamku, protože je lepší patovat do protisvahu.

Jamka č. 2. Par 4 309 m

L. Vostárek: Druhá jamka dává po dobrém rovném odpalu drajvem šanci. Já vždycky mířím na břízu a doufám, že balon odskočí trochu doleva, abych nemusel hrát přes břízu či okolo ní. Trefím-li se, mám před sebou rovnou ránu osmičkou nebo devítkou železem, záleží na délce drajvu.

P. Nič: Jamka je relativně jednoduchá, ale uprostřed fairwaye je bříza. Ideální pozici si vytvoříte ránou kolem dvě stě dvaceti dvě stě třiceti metrů, pokud skončíte deset metrů za břízu. Tedy zhruba osmdesát metrů od